

[Guldberg.]

og fremmest om begrebet industrielt demokrati, og jeg synes jo nok, at man måske har lov til at sige, at det ærede medlem hr. Helveg Petersen selv har lagt op til det. Jeg havde egentlig troet, at ændringen betød, at dette begreb var noget, vi ikke skulle blande stærkt ind i debatten.

Jeg kommer derfor til uden at skulle gå ind i nogen lang diskussion om dette begreb, hverken det industrielle eller det økonomiske demokrati, ganske kort at gentage, at jeg tror ikke, det bliver nemt at få nogen tilslutning fra mit parti til, at folketinget skulle nedsætte en kommission, der skulle overveje, på hvilken måde man kunne fremme eller indføre et industrielt demokrati.

Jeg skal ikke gentage de betragtninger, jeg kom med sidst; jeg kan måske nøjes med én, nemlig stadig væk at minde om, at hele begrebet, hele tankegangen bag ved ordene industrielt demokrati er meget vanskeligt at fatte; for mig er det umuligt at skille ordet demokrati og folkestyre fra hinanden. Og når det er det, så bliver det altså vanskeligt at gå videre ad den tankegang, der hedder industrielt demokrati, uden at komme ind i noget i retning af, at så er det altså meningen, at fagforeningerne skal være arbejdsgivere. Så vender jeg tilbage til, hvad jeg har sagt en gang før, at det var dem, jeg nødigst ville have som arbejdsgivere, også selv som ansat og funktionær. Jeg ville jo nok foretrække, at jeg havde en organisation, jeg kunne holde mig til og ikke havde den på den anden side af bordet samtidig.

Men nok om det. Jeg havde håbet, at vi kunne nøjes med først og fremmest at drøfte spørgsmålet om, hvorvidt det nu er en hensigtsmæssig idé at behandle en række problemer vedrørende klimaet i al almindelighed på arbejdspladsen i en kommission, som nedsættes af folketinget. Af det, der er sagt indtil nu i debatten, kan jeg især erklære mig enig i en bemærkning fra den højtærede minister, hvori han pegede på betydningen af en afgrænsning; det ville jo hjælpe. Jeg synes nok, vi har fået blandt mange ting sammen; man kan jo i selve begrebet „klima på arbejdspladsen“ blande mange ting sammen, og allerede det vil selvfølgelig gøre det vanskeligt at drøfte det.

Jeg vil minde om, at det for mig hele tiden står som en væsentlig forudsætning for et godt klima på arbejdspladsen, at der er den uafhængighed for de ansatte, som de har, når de har ret til at gå deres vej og også mulighed for at gøre det; men det hænger sammen med beskæftigelsesspørgsmålet, og vi er allerede kommet langt ud, hvis vi skal tage disse ting ind.

Jeg vil med interesse afvente, om den drøftelse, der foregår her i øjeblikket, kan føre til, at man kan koncentrere det emne, vi skal behandle i udvalget, en lille smule nærmere omkring klimaet på arbejdspladsen som sådant.

Vor holdning fra sidste år til dette spørgsmål er i og for sig ikke ændret; den er, at vi egentlig ikke tror, man fra folketingets side gavner bestræbelserne for en forbedring af klimaet på arbejdspladsen ved at nedsætte en kommission til behandling af det — vi er altså ikke særlig velvilligt indstillet over for det. Vi tror ikke, man gavner det — selv ikke i den begrænsede form, der her er tale om — for vi tror, at det, der bedst kan fremme et sådant i øvrigt ønskeligt mål som at bedre klimaet, er noget, der foregår først og fremmest mellem parterne; det fremmes ikke af, at man skaber et indtryk af, at det går dårligt mellem parterne, ved at lade nogle andre og efter min mening i dette spørgsmål ikke nær så kloge blande sig i det.

Stetter: Man må egentlig beundre den energi og ihærdighed, hvormed den ærede ordfører for forslagsstillerne fastholder sit forslag om at få nedsat en kommission til at undersøge arbejdspladsernes problemer; men man må samtidig undre sig over, at det ærede medlem ikke indser, at en kommission ikke er det rette sted at behandle dem.

Vort parti erkender, at der foreligger problemer, og at løsningen heraf ikke alene har stor betydning for de direkte implicerede parter velbefindende, men for hele samfundets fremgang og velfærd. Det er bare ikke det, sagen drejer sig om. Sagen drejer sig om, hvorvidt folketinget vil støtte et forslag om at nedsætte en kommission, der skal behandle disse problemer.

Vi kan altså erkende, at problemerne foreligger, men vi må samtidig tilføje og henvise til, at arbejdsmarkedets parter og